بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سایت اینترنتی گلزارنور

http://golzarenoor.ir

هفتاد حديث ناب از امام حسن عسکری علیه السلام

امام عسکری علیه السلام فرمودند:

١-جُعِلَتِ الخَبائِثُ في بَيتٍ و جُعِلَ مِفتاحُهُ الكِذبَ ؛

همه پلیدی ها را در خانه ای نهادند و کلید آن دروغ است.

میزان الحکمه ، ح ١٧٤١٠ .

٢-إتَّقُوا اللهَ و كُونوا لَنا زَينا و لاتَكوُنوا عَلَينا شَينا ؛

تقوای الهی پیشه کنید و مایه زینت ما باشید ، نه مایه سرشکستگی ما.

بحار الأنوار ، ج ٧٨ ، ص ٣٧٢ .

٣-خَيرُ إخوانِكَ مَن نَسِيَ ذَنبَكَ و ذَكَرَ إحسانَكَ إلَيهِ ؛

بهترین برادر تو کسی است که خطایت را فراموش کند و احسان تو را به خود ، به یاد آورد.

همان ، ص ٣٧٩ .

٤-مَن وَعَظَ أخاهُ سِرّا فَقَد زانَهُ و مَن وَعَظَهُ عَلانِيَةً فَقَد شانَهُ ؛

هر که برادرش را در خلوت پند دهد، او را آراسته است و هر کس برادرش را در جمع پند دهد ، او را سرشکسته کرده است.

تحف العقول ، ص ٤٨٩

٥-لَیسَ مِنَ الأدَبِ إظهارُ الفَرَحِ عِندَ المَحزونِ ؛

شادمانی کردن در نزد غمدیده ، بی ادبی است.

همان ، ص ٤٨٩

٦-بِئسَ العَبدُ عَبدا یَکونُ ذا وَجهَینِ و ذا لِسانَینِ ؛

چه بد بنده ای است آن که دورو و دو زبان باشد.

همان ، ص ٤٨٨

٧-مَن کانَ الوَرَعُ سَجِیَّتَهُ و الکَرَمُ طَبیعَتَهُ و الحِلمُ خُلَّتَهُ ، کَثُرَ صَدیقُهُ ؛

کسی که پارسایی خوی او ، بخشندگی طبیعت او و بردباری خصلت او باشد ، دوستانش زیاد شوند.

بحار الأنوار ، ج ٧٨ ، ص ٣٧٩

٨-مَن لَم یَتَّقِ وُجُوهَ النّاسِ لَم یَتَّقِ اللهَ ؛

آن که از مردم پروا نکند ، از خدا نیز پروا نمی کند.

بحار الأنوار ، ج ٧١ ، ص ٣٣٦ .

٩-إیّاكَ و الإذاعَةَ و طَلَبَ الرِّئاسَةِ ، فَإنَّهُما یَدعُوانِ إلَی الهَلَكَةِ ؛

از افشای اسرار و ریاست طلبی بپرهیز که این دو [آدمی را] به هلاکت می کشانند.

تحف العقول ، ص ٤٨٧

١٠-إنَّ الوصولَ إلَی اللهِ سَفَرٌ لایُدرَكُ إلاّ بِامتِطاءِ اللَّیلِ ؛

وصال خداوند سفری است که جز با مرکب شب زنده داری به دست نمی آید.

. بحار الأنوار ، ج ٧٨ ، ص ٣٧٩ .

۱۱-التَّواضُعُ نِعمَةٌ لایُحسَدُ عَلَیها ؛

فروتنی نعمتی است که بر آن حسد نبرند.

تحف العقول ، ص ٤٨٩ .

۱۲-مَن رَكِبَ ظَهر الباطِلِ نَزَلَ بِهِ دارَ النَّدامَةِ؛

هر که بر مرکب باطل نشیند، در سرای پشیمانی فرودش آورد.

بحار الأنوار، ج ۷۸، ص ۳۷۹

۱۳-إذا نَشِطَتِ القُلوبُ فأودِعُوها وإذا نَفَرَت فَوَدِّعوها؛

دل چون در نشاط است (معرفت) را به آن واسپارید، و چون در گریز است آن را واگذارید.

همان، ج ۷۸، ص ۳۷۷

١٤-مَن تعدّی في طَهورِهِ كانَ كَناقِضِهِ؛

هر که در مصرف آب (وضو و غسل) زیاده روی کند، مانند کسی است که وضو و غسل خود را باطل کند.

تحف العقول، ص ۳٦۳ .

١٥-نَظَرَ اَمیرُ المُؤمِنینَ عَلیٌّ علیه السلام اِلی رَجُلٍ فَرَأی اَ ثَرَ الْخَوفِ عَلَیْهِ ، فَقالَ : ما بالُكَ ؟ قالَ : اِنّی اَخافُ اللهَ ، قالَ : یا عَبْدَ اللهِ ، خَفْ ذُنوبَكَ ، وَ خَفْ عَدْلَ اللهِ عَلَیْكَ فی مَظالِمِ عِبادِهِ ، وَ اَطِعْهُ فیما كَلَّفَكَ وَ لا تَعْصِهِ فیما یُصْلِحُكَ ثُمَّ لا تَخَفِ اللهَ بَعْدَذلِكَ فَاِنَّهُ لا یَظْلِمُ اَحَدا ، وَ لا یُعَذِّبُهُ فَوقَ اسِتحقاقِهِ اَبَدا ، اِلاّ اَنْ تَخافَ سوءَ الْعاقِبَةِ بِاَنْتَغَیَّرَ اَو تَبَدَّلَ ، فَاِنْ اَرَدْتَ اَنْ یُؤمِنَكَ اللهُ سوءَ الْعاقِبَةِ فَاعْلَم اَنَّ ما تَأتیهِ مِنْ خَیْرٍفَبِفَضْلِ اللهِ وَ تَوفیقِهِ ، وَ ما تَأتیهِ مِنْ شَرٍّ فَبِاِمهالِ اللهِ وَ اِنْظارِهِ اِیّاكَ وَ حِلْمِهِ عَنْكَ ؛

امیر مؤمنان علی علیه السلام به مردی نگریستند و در چهره او نشانه ترس دیدند.به او فرمودند: در چه حالی؟ گفت: از خدا می ترسم. فرمودند: ای بنده خدا!از گناهانت و از عدالت خدا درباره ظلم هایی که به بندگان خدا کرده ای بترس و خدا رادر آنچه تو را موظّف نموده، پیروی کن و از او در آنچه صلاح تو درآن است، نافرماننکن. پس از آن، از خدا نترس؛ زیرا او به هیچ کس ظلم نمی کند و هرگز

کسی را بیش ازاستحقاقش مجازات نمی کند. مگر این که نگران عاقبت بد باشی، به این که سرنوشت،دگرگون شود و تغییر یابد. پس اگر خواستی از عاقبت بد درامان باشی، بدان هر خیرىكه به تو می رسد، از لطف خدا و توفیق اوست و هر شرّی به تو می رسد، به جهت مهلتدادن خدا به تو و بردباری اش درباره توست.

تفسیر امام حسن عسکری علیه السلام ، ص۲٦٥، ح۱۳۳

۱٦-كَفاكَ اَدَبا تَجَـنُّـبُكَ ما تَـكْرَهُ مِنْ غَيْرِكَ؛

برای ادب تو همین بس که آنچه را از دیگران نمی پسندی، از آن دوری کنی.

بحارالأنوار، ج ۷۸، ص ۳۷۷

۱۷-اِنَّ الْمُؤْمِنَ نَعْرِفُهُ بِسيماهُ، وَ نَعْرِفُ الْمُنافِقَ بِميسَمِهِ؛

مؤمن را از سیمایش می شناسیم و منافق را از نشانه هایش.

الخرائج والجرائح، ج۲، ص ۷۳۷، ح۵۰

۱۸-فی تفسیر قوله تعالی «وَ قُولُوا لِلنّاسِ حُسْنا» قالَ: قُولُوالِلنّاسِ كُلِّهُمْ حُسْنا مُؤمِنِهُمْ وَ مُخالِفِهُمْ، أمّا المؤمِنونَ فَيَبْسُطُ لَهُمْ وَجْهَهُ وَ أمّاالْمُخالِفونَ فَيُكَلِّمُهُمْ بِالْمُداراةِ لاِجْتِذابِهِمْ اِلىَ الأيمانِ. فَاِنِ استَتَرَ مِنْ ذلِكَ بِكَفِّشُرورِهِمْ عَنْ نَفْسِهِ وَ عَنْ اِخْوانِهِ المُؤمِنينَ؛

در تفسیر آیه «با مردم به زبان خوش سخن بگویید» فرمود: یعنی با همه مردم، چه مؤمن و چه مخالف، به زبان خوش سخن بگویید. مؤمن، به هم مذهبان، روی خوش نشان می دهد و با مخالفان، با مدارا سخن می گوید تا به ایمان، جذبشوند و حتّی اگر نشدند، با این رفتار، از بدی های آنان در حقّ خود و برادران مؤمنش، پیشگیری کرده است.

مستدرك الوسائل، ج ۱۲، ص ۲٦۱

۱۹-مَنْ وَعَظَ اَخاهُ سِرّا فَقَدْ زانَهُ وَ مَنْ وَعَظَـهُ عَلانيَةً فَقَدْ شانَهُ؛

هر کس برادر (دینی اش) را پنهانی نصیحت کند، او را آراسته و اگر آشکارا نصیحتش نماید، ارزش او را کاسته است.

تحف العقول، ص ٤٨۹

۲۰-إيّاكَ وَالإذاعَةَ وطَلَبَ الرِّئاسَةِ فَإنَّهُما يَدعُوانِ إلَى الهَلَكَةِ؛

از افشای اسرار و ریاست جویی بپرهیز ؛ زیرا این دو به هلاکت کشانند.

تحف العقول

۲۱-اَلإشراكُ فِي النّاسِ أخفى مِن دَبيبِ النَّملِ عَلَى المِسحِ الأسوَدِ في اللَّيلَةِ المُظلِمَةِ؛

شرك آوری در میان مردم ، از جنبش مور بر پلاس سیاه در شب تار ، پنهان تر است.

تحف العقول

۲۲-حُبُّ الأبرارِ لِلأبرارِ ثَوابٌ لِلأبرارِ وحُبُّ الفُجّارِ لِلأبرارِ فَضيلَةٌ لِلأبرارِ؛

محبّت نیکان به نیکان ، ثوابی برای نیکان است و محبّت بَدان به نیکان ، فضیلتی برای نیکان است.

تحف العقول

۲۲-مِنَ الجَهلِ الضِّحكُ مِن غَيرِ عَجَبٍ؛

خنده بیجا از نادانی است.

تحف العقول

۲۳-بِئسَ العَبدُ عَبدٌ يَكونُ ذاوَجهَينِ وذالِسانَينِ؛

چه بد بنده ای است بنده ای که دورو و دو زبان باشد!

تحف العقول

۲٤-اَلغَضَبُ مِفتاحُ كُلِّ شَرٍّ ؛

خشم ، کلید هر بدی است.

تحف العقول

۲٥- أقلُّ النّاسِ راحةً الحَقودُ

کم آسایش ترین مردم، کینه توز است.

تحف العقول : ٤٨٨

٢٦-قَلبُ الأحمَقِ في فَمِهِ وفَمُ الحَكيمِ في قَلبِهِ؛

دل بی خرد در دهانش ، و دهان فرزانه در دلش است.

تحف العقول

٢٧-لايَشغَلكَ رِزقٌ مَضمونٌ عَن عَمَلٍ مَفروضٍ؛

مبادا كه روزیِ ضمانت شده از كار واجب ، بازت دارد.

تحف العقول

٢٨-ما تَرَكَ الحَقَّ عَزيزٌ إلاّ ذَلَّ ولا أخَذَ بِهِ ذَليلٌ إلاّ عَزَّ؛

هيچ عزّتمندی حق را ترک نكند ، مگر آن كه خوار شود ، و هيچ خواری به حق نگرايد ، مگر آن كه عزّت يابد.

تحف العقول

٢٩-خَصلَتانِ لَيسَ فَوقَهُما شَیءٌ : الإيمانُ بِاللهِ ونَفعُ الإخوانِ؛

دو خصلت است كه ورای آن دو ، چيزی نباشد : ايمان به خدا و سودرساندن به برادران.

تحف العقول

٣٠-جُرأةُ الوَلَدِ عَلی والِدِهِ في صِغَرِهِ تَدعُو إلَی العُقوقِ في كِبَرِهِ؛

گستاخی فرزند بر پدر خود در خُردی ، به عاقّ او در بزرگی انجامد.

تحف العقول

٣١-نَحنُ كَهفٌ لِمَنِ التَجَأَ إلَينا ، ونورٌ لِمَنِ استَضاءَ بِنا ، وعِصمَةٌ لِمَنِ اعتَصَمَ بِنا، مَن أحَبَّنا كانَ مَعَنا فِي السَّنامِ الأعلی ، ومَنِ انحَرَفَ عَنّا فَإلَی النّارِ

ما پناهگاهی هستیم برای کسی که به ما پناه آورَد و نوری هستیم برای آن که از ما پرتو طلبد و موجب مصونیت کسی هستیم که از ما پناه جوید. هر که ما را دوست بدارد در مراتب بالا با ما خواهد بود و هر که از راه ما کج گردد به سوی آتش ره خواهد برد.

رجال الكشّيّ : ٢ / ٨١٤ / ١٠١٨ ، المناقب لابن شهرآشوب : ٤ / ٤٣٥ ، الخرائج والجرائح : ٢ / ٧٤٠/ ٥٤ ، كشف الغمّة : ٣ / ٢١١ كلّها عن محمّد بن الحسن بن ميمون

٣٢-في صِفَةِ عُلَماءِ السُّوءِ ـ : وهُم أضَرُّ عَلى ضُعَفاءِ شيعَتِنا مِن جَيشِ يَزيدَ عَلى الحُسَينِ بنِ عَلِيٍّ عليهماالسلاموأصحابِهِ ، فإنَّهُم يَسلُبونَهُمُ الأرواحَ والأموالَ ، وهؤلاءِ عُلَماءُ السُّوءِ ... يُدخِلونَ الشَّكَّ والشُّبهَةَ عَلى ضُعَفاءِ شيعَتِنا فيُضِلّونَهُم.

در وصف عالمان بدكردار ـ فرمود : زيان آنها براى شيعيان ناتوان (آسيب پذير) ما بيشتر از زيان سپاه يزيد براى حسين بن على عليهماالسلامو ياران اوست؛ زيرا آنها جان و مال ايشان را گرفتند و اين علماى بدكردار ... در دل شيعيان ناتوان ما شكّ وشبهه مى اندازند وگمراهشان مى كنند.

الاحتجاج : ٣٣٧/٥١٢/٢

٣٣- الوَحشَةُ مِنَ النّاسِ عَلى قَدرِ الفِطنَةِ بِهِم

كناره گرفتن از مردم، به اندازه شناخت از آنهاست.

بحار الأنوار : ١٤/١١١/٧٠

٣٤- ما تَرَكَ الحَقَّ عَزيزٌ إلّا ذَلَّ،ولا أخَذَ بِهِ ذَليلٌ إلّا عَزَّ

هيچ عزّتمندى حقّ را فرو نگذاشت مگر اين كه به ذلّت افتاد، و هيچ ذليل و ناتوانى حق را نگرفت مگر اين كه عزيز و نيرومند شد.

بحار الأنوار : ٢٤/٣٧٤/٧٨

٣٥- إنَّ اللهَ تَبارَكَ وتَعالى أرى رَسولَهُ بِقَلبِهِ مِن نورِ عَظَمَتِهِ ما أحَبَّ

خداوند تبارك و تعالى از نور عظمت خويش، چندان كه دوست داشت، به قلب رسول خود نماياند.

الكافي : ١/٩٥/١

٣٦- أعدى عَدُوٍّ لِلمَرءِ غَضَبُهُ وشَهوَتُهُ ، فَمَن مَلَكَهُما عَلَت دَرَجَتُهُ وبَلَغَ غايَتَهُ

دشمن ترین دشمن آدمی ،خشم و شهوت اوست . هر كه بر اين دوچيره شود ، مقامش بلند گردد و به هدف خود برسد.

غرر الحكم : ٣٢٦٩

٣٧-ما أقبَحَ بالمُؤمِنِ أن تكونَ لَهُ رَغبَةٌ تُذِلُّهُ

چه زشت است در مؤمن خواسته ای باشد كه او را به خواری كشاند.

بحار الأنوار : ٣٥/٣٧٤/٧٨

٣٨- مِنَ الجَهلِ الضَّحكُ مِن غَيرِ عَجَبٍ

خنده ای كه از روی تعجّب نباشد ، نشان نابخردی است.

بحار الأنوار : ١٠/٥٩/٧٦

٣٩- لمّا سُئلَ عن عِلَّةِ وُجوبِ الصَّومِ ـ : لِيَجِدَ الغَنِيُّ مَسَّ الجُوعِ؛ فَيَمُنَّ على الفَقيرِ

در پاسخ به پرسش از علّت واجب شدن روزه ـ فرمود : تا توانگر درد گرسنگی را بچشد و در نتيجه ، به نيازمند كمك كند.

بحار الأنوار : ٥٠/٣٦٩/٩٦

٤٠- لا يَعرِفُ النِّعمَةَ إلّا الشاكِرُ،ولا يَشكُرُ النِّعمَةَ إلّا العارِفُ

[قدر] نعمت را نشناسد مگر سپاسگزار، و شكر نعمت نگزارد مگر آن كه [قدر] نعمت را شناسد .

أعلام الدين : ٣١٣

٤١- إنَّ ... للشَّجاعَةِ مِقدارا ، فإن زادَ علَيهِ فهُو تَهَوُّرٌ

شجاعت اندازه ای دارد كه اگر از آن فراتر رود بی باكی است.

بحار الأنوار : ٣/٣٧٧/٧٨

٤٢- إنَّ للسَّخاءِ مِقدارا ، فإن زادَ علَيهِ فهُو سَرَفٌ

همانا بخشندگی را اندازه ای است که اگر از آن فراتر رود اسراف است.

الدرّة الباهرة : ٤٣

٤٣-لأبي هاشمِ الجَعفريِّ ـ : قَبرِي بِسُرَّ مَن رَأى أمانٌ لِأهلِ الجانِبَينِ

خطاب به ابو هاشم جعفری ـ : قبر من در سُرَّ مَن رأی (سامرّا) مایه امن و امان ساکنان هر دو طرف (فرات) است.

بحار الأنوار : ١٠٢ / ٥٩ / ١

٤٤- لَو عَقَلَ أهلُ الدنيا خَرِبَتْ

اگر اهل دنیا عقل خود را به کار می بستند ، دنیا ویران می شد [چون به دنیا بی رغبت می شدند].

بحار الأنوار : ٣/٣٧٧/٧٨

٤٥- لا يَشغَلْكَ رِزقٌ مَضمونٌ عن عَمَلٍ مَفروضٍ

مبادا [سرگرم شدن به]روزی ضمانت شده ، تو را از کار واجبی باز دارد.

بحار الأنوار: ٢٢/٣٧٤/٧٨

٤٦-في تفسيرِ البَسْملَةِ ـ : اللهُ هُو الّذي يَتألَّهُ إلَيهِ عِندَ الحَوائجِ والشَّدائدِ كُلُّ مَخْلوقٍ عِندَ انْقِطاعِ الرَّجاءِ مِن كُلِّ مَن هُوَ دُونَهُ ، وتَقَطُّعِ الأسْبابِ مِن جَميعِ مَن سِواهُ

در تفسیر «بسم الله الرحمن الرحيم» ـ فرمود : الله هموست که هر مخلوقی در نیازها و گرفتاریها وقتی امیدش از همه ، جز او قطع می شود و رشته هر سببی جز او بریده می گردد ، به وی روی می آورد.

التوحيد : ٢٣١ / ٥

٤٧-خَيرٌ مِن الحياةِ ما إذا فَقَدْتَهُ أبْغَضْتَ الحياةَ ، وشَرٌّ مِن المَوتِ ما إذا نَزَلَ بِكَ أحْبَبتَ المَوتَ

بهتر از زندگی آن است که هرگاه آن را از دست دهی از زندگی بیزار شوی، و از مرگ بدتر آن چیزی است که هرگاه بدان گرفتار آیی، آرزوی مرگ کنی.

تحف العقول : ۴۸۹

۴۸- أعْرَفُ النّاسِ بحُقوقِ إخْوانِهِ وأشَدُّهُم قَضاءً لَها أعْظَمُهُم عِند اللهِ شَأنا

آن که به حقوق برادران خود آشناتر باشد و در رعایت کردن آنها کوشاتر ، نزد خداوند ارجمندتر است.

الاحتجاج : ۳۴۰/۵۱۷/۲

۴۹- لاتُمارِ فَيَذْهَبَ بَهاءُكَ وَ لاتُمازِحْ فَيُجْتَرَءَ عَلَيْكَ

ستيزه و جدال مكن كه آبرويت مى رود، و شوخى نكن كه بر تو گستاخ شوند.

بحارالانوار ۷۸: ۳۷۰ ح ۱

۵۰-اَوْرَعُ النّاسِ مَنْ وَقَفَ عِنْدَ الشُّبْهَةِ، اَعْبَدُ النّاسِ مَنْ أقامَ عَلَى الْفرائِضِ، أزْهَدُ النّاسِ مَنْ تَرَكَ الْحَرامَ، أشَدُّ النّاسِ إجْتِهادا مَنْ تَرَكَ الذُّنُوبَ

پارساترين مردم كسى است كه در موارد شبهه توقف كند، عابدترين مردم كسى است كه در برپايى واجبات، استوار باشد، زاهدترين مردم كسى است كه حرام را ترك كند، كوشاترين مردم شخصى است كه گناهان را رها كند.

بحارالانوار ۷۸: ۳۷۳ ح ۱۸

۵۱-أكْثِرُوا ذِكْرَ اللهِ وَ ذِكْرَ الْمَوْتِ وَ تِلاوَةَ الْقُرآنِ وَ الصَّلاةَ عَلَى النبيّ صلي الله عليه و آله، فَإنَّ الصَّلاةَ عَلى رَسُولِ الله صلي الله عليه و آله عَشْرُحَسَناتٍ

زياد ياد خدا و ياد مرگ باشيد و قرآن را زياد بخوانيد و برپيامبر اكرم صلي الله عليه و آله فراوان درود فرستيد كه درود بر رسول خدا صلي الله عليه و آله ده حسنه به شمار مى رود.

بحارالانوار ۷۸: ۳۷۲ ح ۱۲

۵۲-قَدِمَ جَماعَةٌ فَاسْتَأْذَنُوا عَلىَ الرّضا عليه السلام وَ قالُوا: نَحْنُ مِنْ شيعَةِ عَلىّ عليه السلام ، فَمَنَعَهُمْ أيّاما ثمّ لَمّا دَخَلُوا قالَ لَهُمْ: وَيْحَكُمْ اِنَّما شيعَةُ عَلىّ أميرِالْمُؤْمِنينَ عليه السلام اَلْحَسَنُ وَ الْحُسَيْنُ وَ سَلْمانُ وَ أبُوذرّ وَ الْمِقْدادُ وَ عَمّارٌ وَ مُحَمَّدُ بْنُ اَبى بَكْرٍ اَلَّذينَ لَمْ يُخالِفُوا شَيْئا مِنْ أوامِرِهِ

گروهى خدمت امام رضا عليه السلام رسيدند و اجازه ورود خواستند و گفتند: ما از شيعيان على عليه السلام هستيم. امام چند روز اجازه ورود نداد . سپس (بعد از چند روز اجازه گرفته و) داخل شدند. امام

عليه السلام به آنان فرمود: واى بر شما! شيعه اميرمؤمنان على عليه السلام امام حسن و امام حسين عليه السلام و سلمان و ابوذر و مقداد و عمار و محمد بن ابى بكر هستند كه با هيچ يك از فرمانهاى على عليه السلام مخالفت نكردند.

سفينة البحار ٤: ٥٥١

٥٣-عَلاماتُ الْمُؤْمِنينَ [المؤمن] خَمْسٌ: صَلاةُ الأَحْدى وَالْخَمْسينَ، وَ زيارَةُ الْأرْبَعينَ، وَ التَّخَتُّمُ بِالْيَمينِ، وَ تَعْفيرُ الجَبينِ، وَ الْجَهرُ بِبِسْمِ الله الرَّحْمنِ الرَّحيمِ

نشانه هاى مؤمنان (شيعيان) پنج چيز است: ـ پنجاه و يك ركعت نماز (نمازهاى واجب و مستحب روزانه) ـ زيارت اربعين ـ انگشتر به دست راست داشتن ـ پيشانى را (در سجده) بر خاك نهادن ـ بسم الله الرحمن الرحيم را (در نمازها) بلند گفتن.

مصباح المتهجد ٧٨٨

٥٤-اِتَّقُوالله وَ كُونُوا زَيْنا وَ لاتَكُونُوا شَيْنا، جُرُّوا إلَيْنا كُلَّ مَوَّدَةٍ، وَادْفَعُوا عَنّا كُلَّ قَبيحٍ

از خدا پروا كنيد و مايه زينت باشيد و مايه ننگ نباشيد، همه محبّتها را به سوى ما جلب كنيد و همه زشتيها را از ما دفع كنيد.

ميزان الحكمة ٥: ٢٤١ ح ٩٩٧٦

٥٥-جُعِلَتِ الْخَبائِثُ كُلُّها فى بَيْتٍ، وَ جُعِلَ مِفْتاحُها الْكِذْبُ

تمام پليديها در خانه اى گردآمده و كليد آنها دروغگويى قرار داده شده است.

جامع الاخبار ص ٤١٨ ح ١١٦٢

٥٦-مِنَ الذُّنُوبِ الَّتى لاتُغْفَرُ: لَيْتَنى لا اُؤاخَذُ اِلاّ بِهذا

از گناهان نابخشودنى اين است كه گفته شود: اى كاش مرا به غير از اين گناه مؤاخذه نكنند (يعنى گناه را كوچك و سبك شمارد).

تحف العقول: ٤٨٧

٥٧-اَلْاشْراكُ فِى النّاسِ اَخْفى مِنْ دَبيبِ النَّمْلِ عَلَى الْمِسْحِ الأَسْوَدِ فى اللَّيْلَةِ الْمُظْلِمَة

شرك در ميان مـردم از ردّ پاى مور بر فرش سياه در شب تيره وتاريك مخـفى تـر است.

تحف العقول: ٤٨٧

٥٨-إنَّكُمْ فى آجالٍ مَنْقُوصَةٍ وَ أيّامٍ مَعْدُودَةٍ وَالْمَوْتُ يَأتى بَغْتَةً، مَنْ يَزْرَعْ خَيْرا يَحْصُدُ غِبْطَةً وَ مَنْ يَزْرَعْ شَرّا يَحْصُدُ نَدامَةً، لِكُلِّ زارِعٍ ما زَرَعَ. لايُسْبَقُ بَطيىءٌ بِحَظِّهِ وَ لايُدْرِكُ حَريصٌ مالَمْ يُقَدَّرْ لَهُ. مَنْ أُعْطِىَ خَيْرا فَاللهُ أَعْطاهُ، وَ مَنْ وُقِىَ شَرّا فَاللهُ وَقاهُ

عمرهاى شما رو به كاهش است، دوران شما محدود است، مرگ ناگهان فرا مى رسد، هر كه نيكى بكارد خوشى درو مى كند وهر كس زشتى بكارد، پشيمانى درو مى كند، هر كسى آنچه را كشت كند درو خواهد كرد، نه كند رو از بهره و نصيب خود عقب مى ماند و نه حريص بيش از آنچه مقدّر اوست به دست آورد، به هر كس خيرى برسد از خداست، و هر كس از شرّى حفظ شود خدا او را حفظ كرده است

تحف العقول: ٤٨٩

٥٩-لايَشْغَلَكَ رِزْقٌ مَضْمُونٌ عَنْ عَمَلٍ مَفْرُوضٍ

مبادا روزى تضمين شده (كه درهرحال به تو مى رسد) تو را از كار و فعاليت واجب بازدارد.

تحف العقول: ٤٨٩

٦٠-أُوصيكُمْ بِتَقْوَى اللهِ، وَالْوَرَعِ فى دينَكُمْ، وَ الاْءجْتِهادِ لِلّهِ، وَ صِدْقِ الْحَديثِ، وَ أداءِ الْأمانَةِ اِلى مَنِ ائْتَمَنَكُمْ مِنْ بِرٍّ وَ فاجِرٍ، وَطُولِ السُّجُودِ، وَحُسْنِ الْجَوارِ، فَبِهذا جاءَ مُحَمَّدٌ صلي الله عليه و آله

شما را سفارش مى كنم به: تقواى الهى، پارسايى در دين خودتان، و كوشش و تلاش براى خدا و راستگويى و اداى امانت به كسى كه شما را امين شمرده است چه خوب باشد يا بد، و طولانى كردن سجده و خوش همسايگى، كه حضرت محمد صلي الله عليه و آله همين برنامه ها را آورده است.

بحارالانوار ٧٨: ٣٧٢ ح ١٢

٦١-سَمِعْتُ أبا مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيِّ الْعَسْكَرى عليهماالسلام يَقُولُ: اَلْحَمْدُ لِلّهِ الَّذى لَمْ يُخْرِجْنى مِنَ الدُّنيا حَتّى أرانِىَ الْخَلَفَ مِنْ بَعْدى، أشْبَهُ النّاسِ بِرَسُولِ اللهِ صلي الله عليه و آلهخَلْقا وَ خُلْقا، يَحَفَظُهُ اللهُ تَبارَكَ وَ تَعالى فى غَيْبَتِهِ، ثُمَّ يُظْهِرُهُ فَيَمْلَأُ الْأَرْضَ عَدْلاً وَ قِسْطا كَما مُلِئَتْ جَوْرا وَ ظُلْما

احمد بن اسحاق مى گويد: از امام حسن عسكرى عليه السلام شنيدم كه مى فرمود:

سپاس خدايى را كه مرا از دنيا بيرون نبرد تا اينكه (فرزندم و) جانشين بعد از خودم را به من نشان داد، كه او در خلقت و اخلاق شبيه ترين مردم به رسول خدا صلي الله عليه و آله است، خدا او را در

غیبتش حفظ و نگهداری می کند، و بعد او را آشکار می کند تا زمین را پر از عدل و داد کند، همان گونه که از بی عدالتی و ستم پر شده باشد.

کمال الدین ٤٠٨ ح ٧

٦٢-أرانی أبُو مُحَمَّدٍ علیه السلام إبْنَهُ وَ قالَ: هذا صاحِبُکُمْ مِنْ بَعْدی

عمرو اهوازی می گوید:

امام عسکری علیه السلام فرزندش را به من نشان داد و فرمود: این فرزند، بعد از من صاحب (و امام) شماست.

کافی ٣٢٨/١ ح ٣

٦٣-فَإذا قامَ قَضی بَیْنَ النّاسِ بِعِلْمِهِ کَقَضاءِ داوُدَ علیه السلام لایَسْأَلُ البَیِّنَةَ

زمانی که (حضرت مهدی علیه السلام) قیام کند، در میان مردم با علم خودش قضاوت می کند، همان گونه که حضرت داود علیه السلام قضاوت می کرد و از مردم، بیّنه و شاهد نمی طلبد.

کافی ٥٠٩/١ ح ١٣

٦٤-أما إنَّ لَهُ غَیْبَةٌ یُحارُ فیهَا الْجاهِلُونَ، وَ یَهْلِکُ فیهَا الْمُبطِلُونَ، وَ یُکَذِّبُ فیهَا الْوَقّاتُونَ، ثُمَّ یَخْرُجُ فَکَأَنّی . أَنْظُرُ اِلیَ الأَعْلامِ الْبیضِ تَخْفِقُ فَوْقَ رَأسِهِ بِنَجَفِ الْکُوفَةِ

حضرت مهدی علیه السلام دارای غیبتی است (طولانی) که نادانها در آن زمان متحیر می شوند، اهل باطل در آن غیبت به هلاکت می رسند و وقت تعیین کنندگان دروغ می گویند، سپس ظهور و خروج می کند، گویا می بینم پرچمهای سفیدی را که در نجفِ کوفه بالای سر او به اهتزار در آمده است.

کمال الدین ٤٠٩ ح ٩

٦٥- خَیْرُ إخْوانِکَ مَنْ نَسِیَ ذَنْبَکَ وَ ذَکَرَ إحسانَکَ اِلَیْهِ

بهترین برادر تو کسی است که: خطای تو را فراموش کند و نیکی تو را نسبت به خودش یادآوری کند.

اعلام الدّین: ٣١٣

٦٦-إذا نَشِطَتِ القُلوبُ فأودِعُوها وإذا نَفَرَت فَوَدِّعوها؛

دل چون در نشاط است (معرفت) را به آن واسپارید، و چون در گریز است آن را واگذارید.

همان، ج ۷۸، ص ۳۷۷

٦٧-مَنْ كانَ الْوَرَعُ سَجيَّتَهُ، وَ الْكَرَمُ طَبيعَتَهُ، وَ الْحِلْمُ خُلَّتَهُ، كَثُرَ صَديقُهُ وَ الثَّناءُ عَلَيْهِ، وَ انْتَصَرَ مِنْ أَعْدائِهِ بِحُسْنِ الثَّناءِ عَلَيْهِ

کسی که پارسایی جزء سرشت او وجود و سخاوت جزء طبیعت او و بردباری دوست او و گردد دوستانش و تعریف او زیاد خواهد شد و از دشمنانش با ستایش کردن بر او انتقام می گیرد.

اعلام الدین ٣١٤

٦٨-لايَعْرِفُ النِّعْمَةَ اِلاَّ الشاكِرُ، وَ لا يَشْكُرُ النِّعْمَةَ اِلاَّ الْعارِفُ

نعمت را جز سپاسگزار کسی نمی شناسد و جز عارف و دانا نعمت را سپاسگزاری نمی کند.

اعلام الدین ۳۱۳

٦٩-بِئْسَ الْعَبْدُ عَبْدٌ يَكُونُ ذاوَجْهَيْنِ وَذالِسانَيْنِ، يُطرى أَخاهُ شاهِدا وَ يأْكُلُهُ غائبا إنْ اُعْطِىَ حَسَدَهُ، وَ إن أُبْتُلِىَ خانَهُ

انسانی که دو رو و دو زبانه باشد بد بنده ای است، در روبرو از برادرش تعریف می کند و پشت سر گوشتش را (با غیبت) می خورد، اگر نعمتی به او داده شود حسد می ورزد و اگر گرفتار شود به او خیانت می کند.

بحارالانوار ۷۸: ۳۷۳ ح ١٤

۷۰-مِنَ الْفَواقِرِ الَّتِي تَقْصِمُ الظَّهْرَ، جارٌ إنْ رَأى حَسَنَةً أَطْفَأَها وَ اِنْ رَأى سَيِّئَةً أَفشاها

یکی از مصیبتهای کمرشکن، همسایه ای است که: چون خوبی را ببیند روی آن سرپوش می گذارد و اگر بدی ببیند آن را افشا می کند.

تحف العقول: ٤٨٧